GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 82.

w Sobotę dnia 11. Października Roku 1800.

z Berlina d. 7. Października.

J. W. Minister Arnim powrocił z Brandeburga, a Pan Markiż Luchesini z Miedzyrzecza. J. W. General Lieutnant Boyen udał się do Demmertin.

z Paryża d. 25. Wrześ.

Uroczystość nowego roku obchodzona była z naywiększą wspaniałością. Niepogoda nawet nie wstrzymała niezmiernego tłumu ludu, zbiegaiącego się na pole marsowe. O godzinie pół do trzeciey Konsulowie przybyli do świątnicy Marsa, w którey śpiewano hymny, a Minister wewnętrznych interessow miał mowę stosowną do tey okoliczności. Lucyan Buonaparte czytał potym odezwę pierwszego Konsula wydaną do urzędnikow przysłanych tu z departamentow, aby byli przytomnymi uroczystości nowego roku. Entuzyazm zgromadzoney publiczności przerywał często czytanie tey odezwy, którey osnowa cała iest następuiąca:

„Zasady pokoiu ułożono w Paryżu między Obywatelem Talleyrand, ministrem zagranicznych interessow, i Hrabiem St. Julien: pierwszy Konsul ratyfikował ie w 24. godzin. Obywatel Duroc otrzymał zlecenie, aby ie zawiozł do Wiednia. Intrygi partyi nieprzyiacielskiey sprzeciwiaiącey się pokoiowi, która zdaie się mieć tam ieszcze kredyt, zniewoliły Cesarza do odrzucenia ratyfikacyi, który przesłał rządowi notę Króla angielskiego żądaiącego, aby przypuszczono iego posłow do kongressu w Luneville wspolnie z pełnomocnikami Cesarza. Przeto rząd widział się bydź przymuszony, zerwać zawieszenie broni, aby nie utracić na prożnych negocyacyach reszty iesieni."

„General Moreau odebrał więc rozkaz udzielenia generałowi nieprzyiacielskiemu zasadow tak, iak wyrażone były w dzienniku urzędowym, także zalecono mu donieść temuż generałowi, że ieżeliby nie były ratyfikowane w przeciągu 24. godzin, albo gdyby Cesarz Jegomość potrzebował ieszcze dalszych tłomaczeń, więc na zaręczenie swey dobrey wiary, ustąpić ma trzech fortec Ulm, Ingolstadtu i Philipsburga. Jeżeli tego nie uczyni, woyna odnowioną będzie. Rząd kazał równie uwiadomić Króla angielskiego, iż nie widzi żadney nieprzyzwoitości w przypuszczeniu go do kongressu Lunewilskiego; ieżeli na zaręczenie swych chęci spokoynych zezwoli na zawieszenie broni na morzu, któreby ofiarowało Francyi tę samą korzyść, iaką ma Cesarz z przedłużenia zawieszenia broni na lądzie."

„Rząd odbiera w tym momencie przez telegraf doniesienie, iż Cesarz Jegomość udał się sam do armii swoiey nad rzeką Inn, że zezwolił na ustąpienie trzech fortec Ulm, Ingolstadtu i Philipsburga, które dziś odebrały woyska Rzplity, i że Hrabia Lehrbach opatrzony pełnomocnictwem

Jego Cesarskiey Mości znaydnie się w główney kwaterze w Alt-Ettingen, z rozkazem, aby udał się do Luneville."

„Jeżeliby trudności wynikaiące z warunkow zawieszenia broni morskiego pociągnęły za sobą zwłokę, ieżeliby rządy obustronne nie ugodziły się na rzeczone zawieszenie broni, więc Francya i Cesarz Jegomość podpiszą oddzielny pokoy na zasadach wspomnionych; a ieżeliby partyi angielskiey, czego iednak pomyśleć nie można, udało się, mieć wpływ między ministrami Wiedeńskiemi, więc ani śniegi, ani ostrość pory roku nie przestraszą woysk Rzplity, które pod czas zimy z naywiększą usilnością toczyć będą dalszą woynę, i nie dadzą nieprzyiaciołom czasu do uformowania nowych armiow. O to są prawidła rządu: to iest: naywiększe umiarkowanie w warunkach; lecz mocne i stałe przedsięwzięcie przywrocenia lądowi prędkiego pokoiu. Chwycono się iuż naydzielnieyszych środkow w tym ważnym interesie, końcem wsparcia woli ludu francuzkiego. I taka iest cała taiemnica polityki iego rządu."

(podp.) Buonaparte, pierwszy Konsul.

Konsul pierwszy mianował obywatelow Thibaudeau, Miot, Francois de Nantes, Portalis, i generała St. Cyr nowymi konsyliarzami narodowymi.

Ostatnie listy z Niemiec donoszą, że przybycie Cesarza do armii nie uczyniło wielkiego wrażenia w umysłach, sami partyzanci angielscy i Thugut wrożyli sobie wiele z bytności osobistey Cesarza między swym woyskiem, lecz dotych czas ich proroctwa nie spełniły się. Armia okazała się bydź zimną. Dyzercya osobliwie między rekrutami iest bardzo wielka.

z Paryża d. 25. Wrześ.

Chociasz Buonaparte nie mogł uczynić zupełnie zadosyć swemu przyrzeczeniu uczynionemu dawniey, iż pod czas uroczystości nowego republikańskiego roku doniesie albo o pokoiu albo o nowych zwycięstwach, pomyślny przypadek zdarzył iednak, iż właśnie w sam czas wczorayszey uroczystości zakładania kamienia węgielnego do monumentu poświęconego pamiątce generałow Kleber i Dessaix przyszła przez telegraf wiadomość o przedłużeniu zawieszenia broni z Austryą, którą natychmiast w Świątnicy Marsa publicznie ogłoszono. Buonaparte był pod czas tey uroczystości przyimowany wszędzie z nadzwyczayną wesołością. Także odprawiła się wczoray razem i ceremonia przeniesienia zwłokow sławnego Turreniusza do Świątnicy Marsa. Woz tryumfalny, na którym się ciało iego znaydowało, ciągnęły 4 białe konie, przed wozem nieśli czterey Weteranie szpadę iego, i kulę, która go zabiła. Minister woienny złożył potym roszczkę bluszczową na trumnie Turenniusza. Buonaparte nie spuścił przez długi czas swych oczow z popiołow tego bohatyra, i wielu żołnierzy wylewało łzy swoie.

Dnia 1. Vendemiaire czyniło to ludowi wielkie ukontentowanie, iż widział konsulow iadących konno nie w karecie. Minister wewnętrznych interessow kazał rozdać pod czas tey uroczystości po trzy franki między tuteyszych inwalidow, których iest 5000, i ogłosić imiona 10 departamentow, które się wsławiły naybardziey przez wypłacenie kontrybucyow, i przystawienie konskrybentow.

Odebraliśmy tu przez ostatniego kuryera wiadomość z Hiszpanii, iż angielska flotta z 25 liniowych okrętow i fregat z wielu okrętami transportowymi wypłynęła dnia 1. t. m. z Mahon. Lecz przeznaczenie iey iest ieszcze taiemnicą.

W armii francuzkiey zachodzi wielka odmiana; każda pułbrygarda, która składała się

dawniey z 3 batalionow, podzielona teraz będzie na dwa bataliony, i przy każdey pułbrygardzie uwolniono z służby z połową żołdu 30 oficyerow. Żądaiący abszeytu zupełnego otrzymaią go bez trudności. Francuzka Rzplita oszczędziła sobie tym sposobem miliony, ponieważ więcey 4000 oficyerow każdey rangi umnieyszy się z listy wydatkow.

z Barcellony d. 3. Wrześ.

Lubo rząd nasz nie wypowiedział ieszcze woyny Portugalii, woyska stoiące tu garnizonem dostały iednak rozkaz, aby ruszyły do Estremadury, gdzie zgromadzi się armia hiszpańska z 40,000 ludzi. Wczoray i onegday wymaszerowały iuż hiszpańskie Wallońskie gwardye.

z Medyolanu d. 15. Wrześ.

Cztery bataliony legii cudzoziemskiey, które były w Francyi, przymaszeruią tu dziś, lub iutro z Piemontu.

Policya kazała tu aresztować w nocy kilkaset obywatelow z przyczyny rozsiewania przez niektóre podeyrzane osoby fałszywych wieści. Większą część aresztowanych osob uwolniono nazaiutrz. Zdrayca, który pchnął nożem generał-adiutanta Hektora, zniknął zaraz, i niemógł bydź schwytanym. Także raniono tu zdradą dwuch innych Francuzow.

Od brzegow Renu d. 30. Wrześ.

Nowe zawieszenie broni przychodzi powoli do skutku. Z armii austryackiey w Bawaryi mało się zostanie woyska nad rzeką Inn; inne dywizye przeniosą się do Austryi, Styryi, i t. d. Z armii francuzkiey zostanie się tylko nad rzeką Inem dywizya generała Decaen. General Lecourbe powrocił iuż do Kempten a generał Molitor do Lindau.

Dnia 22. wskazała francuzka kommissya woyskowa w Frankfurcie austryackiego unteroficyera, Marcina Eigner, iako werbownika na śmierć, lecz wyrok ten skassowanym został w sądzie wyższym.

z Monachium d. 23. Wrześ.

Od czasu przedłużenia zawieszenia broni, woyska francuzkie, iako to, kawalerya, artylerya i piechota, które się w wielkiey liczbie zgromadziły do linii demarkacyiney, nieprzestaią maszerować przez tuteysze miasto, dla rozłożenia się po kwaterach.

Dziś byliśmy świadkami rzadkiego widowiska; woyska francuzkie obchodziły uroczystość nowego roku. Trzydzieści wystrzałow artyleryi ogłosiło zachod słońca w dniu poprzedzaiącym tę uroczystość. Gdy dziś wschodziło słońce, wystrzelono także kilka razy z armat. O godzinie 10. czwarta pułbrygarda liniowa, i pierwszy batalion 14stey lekkiey pułbrygardy wymaszerował z muzyką turecką na piękne rowniny między Schwabing i Neuhausen, gdzie 17ty regiment dragonii z turecką muzyką, i kompanią konney artyleryi, złączył się z nimi. Tam odprawiono mustrę z wielką biegłością i szypkością. O puł do pierwszey przybył generał Moreau w towarzystwie generałow Grenier, i Lecourbe, z wielu innymi generałami brygardy, i z całym sztabem generalnym; mustrował woysko, i miał do niego mowę, poczym wszyscy wykonali przysięgę wierności Rzplity. Wystrzał artyleryi zakończył tę uroczystą ceremonią. W Nymphenburg dawał Moreau wielki obiad, na który zaproszeni byli wszyscy generałowie i oficyerowie.

Jutro wydane będą Francuzom fortece Ulm, Ingolstadt i Philipsburg.

z Heidelberga d. 26. Wrześ.

Wczoray obsadzili Francuzi iednę z bram fortecy Philipsburga. W przeciągu 76 lat forteca wspomniona nie była ani razu w ręku francuzkich. W przeciągu 18. miesięcy była 4 razy bombardowaną.

Ingolstadt, po utraceniu Manheimu i Dusseldorfu, była ieszcze ostatnią fortecą, która się w państwach Bawaryi została. Nie była ona ieszcze nigdy w ręku francuzkich. General Moreau chce rozszerzyć tę fortecę, i uczynić ią składem oręża dla armii. Dnia 26. obsadzą Francuzi iednę z bram fortecy Ulm.

Czyli po teraźnieyszym zawieszeniu broni iuż pewny nastąpi pokoy z Francyą, to czas dopiero okaże. Wiadomość o podpisaniu zasadow pokoiu iest ieszcze za prędka. Z listu Konsula Buonaparte do naczelnika Moreau datowanego dnia 15. Września okazuie się, iż depesze kuryera nie zawieraią ieszcze żadney istotney zgody. Cesarz wzbraniał się długo ustąpić Ingolstadtu, i ofiarował Würtzburg, lecz Moreau niechciał przyiąć tey fortecy.

z Niemiec d. 30. Wrześ.

Armia generała Augereau powraca do swoich kwater. Głowna kwatera tego generała przeniesioną iest do Frakfurtu, dokąd on sam przybył iuż dnia 27. z 16 oficyerami pod eskortą 56 huzarow. Blisko 40,000 ludzi z armii generała Moreau rozłoży się nad Nekarem. Głoszą, iż Moreau udać się ma do Paryża.

W wyższey Szwabii zaczęły się iuż były dnia 22. kroki nieprzyiacielskie, ponieważ nie wiedziano ieszcze o przedłużeniu zawieszenia broni. Forpoczty armii generała Lecourbe zaczęły się iuż były potykać z Austryakami, lecz wiadomość o podpisaniu nowego zawieszenia broni zapobiegła dalszemu rozlewowi krwi.

z Wiednia d. 24. Września.

Słychać, iż Cesarz Jegomość znowu do armii uda się; rozumiemy iednak, iż to nie prędzey nastąpi, dopiero w ten czas, ieżeliby nowe usiłowania względem pokoiu miały mieć niepomyślny wypadek. Rząd układa teraz potrzebne zlecenia dla tych osob, które do negocyacyi z Francyą wysłane będą.

Wczoray otrzymał tuteyszy poseł angielski nadzwyczaynego kuryera od swego dworu z propozycyami pokoiu, ktore rząd francuzki w Londynie przez Obywatela Otto podał. Dwor nasz nie oddzieli się nigdy od angielskiego, a ieżeliby w samey rzeczy pokoy z Francyą z strony naszey nastąpił, więc ten pociągnąć także może za sobą pokoy między Francyą i Anglią. Przynaymniey dwory Wiedeński i Londyński pilnować będą zawsze wzaiemnego interessu.

Wśrod tych nowych widokow pokoiu powiększono nadzwyczaynie przysposobienia zbroyne. Jeżeli dnia 16. Października nie nadeydzie przeciwny rozkaz, więc wszyscy Insurgenci węgierscy zgromadzą się w przeznaczonych sobie mieyscach dla czekania dalszych rozkazow. Także w Czechach insurrekcya ściąga się czynnie, i do Tyrolczykow wydano odezwę, zachęcaiącą ich do obrony ich prowincyi. Szlachta węgierscy niechcący się przyłożyć dobrowolnie do insurrekcyi, utracą pewne przywileie, a wieśniacy przyimuiący dobrowolnie służbę woienną uwolnieni będą na całe życie od podatku osobistego.

Pewny zagraniczny dwor nalega usilnie o oddanie Królowi Sardyńskiemu iego wszystkich państw.

z Wiednia d. 1. Październ.

(z gazety nadworney.)

Dnia 20. podpisano nową umowę względem zawieszenia broni, podług ktorey armia austryacka w Niemczech stać będzie na obydwuch brzegach Innu, a francuzka rozłoży się nad brzegami Iseru. Także wyprowadzono liczne garnizony cesarskie z amunicyą, artyleryą i innymi składami z forcec Philipsburga, Ulm i Ingolstadtu, ponieważ te twierdze znaydowały

ſię w nader podległym ſtanie z przyczyny trudności opatrzenia ich w żywność.

W Neapolu formuią dla Króla nową gwardyą, ſkładaiącą ſię częścią z tamteyszego moſkiewſkiego garnizonu, częścią z regimentow narodowych. Kommendantem iey mianowany ieſt generał moſkiewſki Borosdin.

z Austryi d. 6. Wrześ.

(Wypis z liſtu umieszczonego w iednym z dziennikow francuzkich i ściągaiącego ſię do okoliczności, które poprzedzały wyiazd Cesarza z Wiednia do armii.)

Korzyſtam z kuryera iadącego dziś do waszych okolic dla przeſłania WaćPanu niektórych szczegółow mogących go intereſſować. Spuść ſię WaćPan na ich rzetelność:

„WaćPan wiesz, iż wszelka nadzieia zgody zniknęła. Politycy, którzy znaią Pana Thuguta nie mogli wierzyć, iż życzy sobie szczerze pokoiu. Cesarz sam wyiechał do armii, lecz nieukontentowanie woyſk ieſt dosyć wielkie, aby wątpić można o ożywieniu iey przez przytomność Cesarza, i nakłonieniu Auſtryakow, aby ieszcze raz walczyli. Tyrol nie chce powſtać w masſie, daiąc ſłuszną dosyć przyczynę, iż pospolite ruszenie przeſtało bydź pożytecznym od tego momentu, w którym otworzono z wszyſtkich ſtron Francuzom ich kray, przez oddanie im twierdzow mocnych i wąwozow. Węgry niechcą nic dać, i powiadaią, iż ſię zupełnie wyniszczyły. Wśrod takowych okoliczności ieżeli Francuzi uderzą z swoią prędkością na Auſtryakow, nic nie potrafi im przeszkodzić, bydź w Wiedniu za 15 dni. Domyślić ſię zaś należy, iż Augereau działać będzie tym czasem w takim sposobie, iżby mogł utrzymywać Czechy i Arcy-Xiążęcia Karola w uſtawiczney obawie bliſkiey napaści. Nigdy Auſtrya nie znaydowała ſię w tak krytycznym położeniu."

„Generał Zach znaydował ſię w niebezpieczeńſtwie utracenia łaſki dworu, ponieważ był tak nieoſtrożnym, iż wyſtawiał na zadziwienie publiczne piſtolety fabryki Wersalikiey, które był otrzymał w podarunku od pierwszego Konsula w Paryżu. Wiele osob schodziło ſię do niego przez kilka dni dla przypatrzenia ſię im. Wielkie i do niepodobieńſtwa wydoſkonalenie dzieła zatrudniała wszyſtkich umyſły i wszyſtkie pośiedzenia. Rząd kazał powiedzieć Panu Zach, aby zamknął swoie drzwi przed wszyſtkiemi, i nie wychodził z mieszkania swego przez 15. dni. Dziś powraca do swego dawnego urzędu iako szef sztabu generalnego armii włoſkiey."

„Z resztą, nie wierz WaćPan, że Królowa neapolitańſka ma wpływ do woyny lub pokoiu, iak mówią o tym w Paryżu. Sam Thugut ieſt sprężyną machiny polityczney. Pokoy z Francyą nie zatrudnia iego myśli. Wie on dobrze, iż trwałość iego wyobrażeń może pociągnąć za sobą ſkutki bardzo niepomyślne dla iego osoby; lecz kalkuluie, iż maiąc iuż lat około 70, wyſtawia na zdarzenia małą tylko liczbę lat reszty życia swego. Nadzieia pomocy angielſkiey w Włoszech i poſiłkow pieniężnych, oto są dwa przedmioty, którymi nadaie ruch wszelſkiey radzie, która mu ſię podoba."

„Dodać ieszcze należy i to, iż wcale nie zna ſtanu ninieyszego Francyi. Rozumie ieszcze, iż mieszkańcy tego pięknego kraiu znayduią ſię ieszcze dziś w tym samym położeniu, w iakim znaydowali ſię pod rządem Jakubinow; że nie doſtaie im pierwszych potrzeb życia, że są w nędzy, ogołoceni z wszyſtkiego, oraz że maią życie naysmutnieysze i naynieszczęśliwsze. P. St. Julien zadziwił go bardzo, gdy mu powiadał

o obfitości, ukontentowaniu, o wesołości i guście do zabaw, iaki widział w Paryżu w wszystkich klassach towarzystwa. Nie dał się iednak tym przekonać, i to było iedną z przyczyn niełaski Pana St. Julien. Każdy poznaie, iż upor tego ministra prowadzi drogą naykrotszą monarchią austryacką do iey upadku."

z Londynu d. 23. Wrześ.

Do Jersey i Guernsey, gdzie spodziewane iest wylądowanie Francuzow, wysłano dnia 18. niektóre dywizye do wzmocnienia nowo-wystawionego holenderko-angielskiego korpusu. Także admiralicya wydała rozkaz, aby mała eskadra zgromadziła się w St. Helens, końcem krążenia między Jersey i Guernsey. Do Portsmouth powrociło dnia 19. 9 kutrow, od eskadry, która była wylądowała w Ferolu. Dnia 11. Września opuściły one okręty transportowe pod rozkazami admirała Pulteney na brzegach pod Oporto, zkąd miały udać się do Gibraltaru. W tym samym czasie odebraliśmy wiadomość o stracie dwuch angielskich okrętow w odnodze Vigo. Te dwa okręty, fregata Stag, i uzbroiony okręt Resolution rozbiły się o brzegi. Ostatni opanowali Hiszpani, a maytkow zaprowadzono na fregattę angielską. Pierwszy spalony był przez maytkow. Kapitan Winthorp kommenderuiący fregatą Stag przybył do Portsmouth.

Dziś, to iest dnia 23. odebraliśmy listy z Lizbony datowane dnia 10. Września, z których okazuie się, że w Lizbonie nie obawiaią się iuż żadney napaści Hiszpanow. Nadmieniaią one także o zaraźliwey chorobie grassuiącey w Kadix, która uważana iest iako gatunek żołtey febry. Zapewniaią, że w Kadix teatra są zamknięte, i znacznieysi obywatele opuścili miasto. Choroba ta naybardziey się szerzy między tragarzami, zaraża wieśniakow przychodzących do miasta z innych prowincyow, i ludzi kupczących towarami tłustymi. Puszczanie krwi w tey chorobie przyprawia o śmierć. Mowią, że w Kadix umarło iuż 4000 ludzi na epidemiczną chorobę, która aż do Sevilli i Xeres rozszerzyła się.

Rozruchy rozciągały się tylko do starego miasta Londynu. W Czwartek pospolstwo chciało obiesić Pana Jones w Chiswell-straet na łaterni, lecz Jones uciekł. Naprzeciw szpitala Łukasza, klub pewien odprawiał ucztę w iednym domu, który był illuminowany pięknie, to niepodobało się pospolstwu, a zatym w iednym momencie zarzuciło błotem wszystkie okna, i światło pogasiło. W Olsteer uderzyło pospolstwo na dom Howarda, utrzymuiącego fabrykę blachy. Lecz pewna niewiasta ostrzegła go o niebezpieczeństwie, gdy pospolstwo rzucało kamieniami, otworzyły się nadniespodzianie drzwi fabryki, i więcey 300 rzemieśniczkow uzbroionych rzuciło się na pospolstwo, rozpędziwszy ie. Od tego czasu w starym mieście spokoyność zaczęła panować, ponieważ pospolstwo obawia się, aby rownym sposobem nie było przyięte przed innymi domami. Milicye i towarzystwa woienne przyłożyły się także bardzo do uskromienia pospolstwa. Także donoszą prawie z wszystkich okolic króleſtwa o rozruchach targowych, którym iednak wcześnie zapobieżono. W niektórych mieyscach, iako to w Winchester i Reading lud obowiązał się, nie ieść masła tak długo, dopoki funt po szelągu nie będzie.

Parlament został przedłużonym aż do 11. Listopada.

Z Jamaiki donoszą pod dniem 13. Sierpnia, że Toussaint stał się Panem całey kolonii St. Domingo. Przymusił

swego przeciwnika Rigaud do złożenia broni. Ostatni podpisał umowę, i wyrobił sobie, że mogł się udać do obcego kraiu. Z Jamaiki powraca wiele francuzkich zbiegow do St. Domingo, gdzie im przywrocono zupełną spokoyność.

z Londynu d. 26. Wrześ.

Onegday przyszły znowu depesze z Francyi. Trwałość korrespondencyi z Francyą i liczne rady gabinetowe wzbudzaią nieiaki domysł, iż nie wszystkie ieszcze zniknęły widoki dalszey negocyacyi, zwłaszcza gdy odebraliśmy wiadomość z Paryża, iż zawieszenie broni między Francyą i Austryą przedłużone zostało. Warunek względem zawieszenia broni na morzu podany przez Konsula Buonaparte Anglii zdaie się podpadać wielkiey trudności. Z tym wszystkim zakładaią się tu, iż w przeciągu 6. niedziel podpisane zostaną zasady pokoiu także między Anglią i Francyą.

Z Portugalii donoszą, iż iedna francuzka fregata i brigga rozproszyła bogatą portugalską flotę z 3 kupieckich okrętow, i lękaią się, aby się nie dostała w ręce nieprzyiacioł.

Obawiamy się; żeby zamiast żołtey febry nie było powietrze morowe w Kadix, dokąd z Barbaryi przyniesionym zostało. Minister Grenville ogłosił urzędowe wiadomości z Gibraltaru datowane dnia 19. Lipca, podług których na ten czas w Tangerze codzień po 20 do 30 ludzi a w Tetuanie po 100 do 140 ludzi umierało. W Tangerze wymarło iuż 3000 ludzi.

z Kadix d. 5. Wrześ.

Choroba epidemiczna nieustała ieszcze. Od dnia 2. tego miesiąca pochowano za miastem znowu 600 ludzi. Liczba umarłych wynosi teraz codzień 170 do 200 osob. Chorobę tę nazywaią powszechnie żołtą febrą. Spodziewamy się iednak mnieyszego niebezpieczeństwa dla chorych, ponieważ doktorowie poznali lepiey chorobę. Także w Puerto Santa Maria i innych okolicach przyległych okazała się ta sama choroba. Wszyscy tragarze, między któremi naypierwey wszczęła się, wymarli. Kommunikacya około naszego miasta iest całkiem przecięta. Rachuią, iż z naszego miasta oddaliło się 30,000 mieszkańcow, 20,000 leży teraz chorych. Spodziewamy się, iż iesień zmnieyszy to nieszczęście.

z Peterzburga d. 19. Wrześ.

Naywyższe rozkazy Imperatora Jegomości przy parolu: Dnia 2. armia generała Kutusow w Litwie ma bydź gotową tak do marszu, iżby w 24. godzinach po otrzymanym ordynansie ruszyć mogła; także departament prowiantowy ma wystawić dla tych woysk magazyny w Włodzimierzu i przyległych okolicach. Imperator Jegomość oświadcza swoie zupełne ukontentowanie piechocie, która wczoray przymaszerowała. Dnia 4. oddalony generał-maior Michelson 2 przyimuie się znowu do służby i mianowany iest szefem regimentu strzelcow Siederna.

Rozmaite Wiadomości.

Dla Rzeszy niemieckiey wyznaczony bydź ma osobny kongress. Zapewniaią, iż Prussy zastępować będą mieysce pośrednika przy pokoiu z stanami Rzeszy.

Donoszą z Rossyi, iż po odebraney wiadomości o zagodzeniu kłótni między Anglią i Danią rozbroiono znowu wielką moskiewską flotę z 25 liniowych okrętow.

Dzienniki francuzkie mniemaią, iż wszystkie europeyskie potencye nawet Anglia i Rossya wyślą deputowanych na kongress pokoiu do Luneville.

Rząd angielſki przyrzekł Portugalczykom w przypadku woyny, 25,000 woyſk poſił-kowych.

Zapewniaią, iż francuzki generał Moreau oświadczył Cesarzowi, że armia francuzka opuści całą Bawaryą, i cofnie ſię za rzekę Lech, ieżeli armia auſtryacka cofnie ſię do kraiow dziedzicznych; lecz Cesarz nie chciał przyiąć tey propozycyi.

Gdy generał Moreau odprawiał rewią na rowninach pod Nymphenburgiem z dywizyą ſkładaiącą ſię z 18,000 ludzi, zgromadzili ſię także na rewią francuzcy emigranci, iako to dawni generałowie i oficyerowie sztabowi, chwalili niezmiernie iego woyſka a osobliwie, kawalerya przewyższała ich na dzieię. Moreau odpowiedział im na te pochwały z wielką grzecznością.

Obwieszczenie. Gdy po wielu mieyscach tak dalece w zwyczay poszło, że umarłych nie czekaiąc drugiego dnia zaraz natychmiaſt chowaią, ktory to zwyczay wcale nieprzyzwoity i niebeśpieczeńſtwem złączony, a zatym potrzebą konieczną ieſt znieſienia takowego zwyczaiu, i dopiero wten czas przeświadczywszy ſię o nim, że iuż nie żyie i ciało iego poczyna bydź ſłychać trupizną, co iednak oprocz zgniłych i malignowych feber dopiero 3go dnia bywa, przeto zapobiegaiąc temu nie przyzwoitemu zwyczaiowi uſtanawia ſię z ſtrony policyi ninieyszym obwieszczeniem, ażeby żaden z trupow i tu w mieście iak po upłynionych dni 3 pochowanym zoſtał. Podług ktorey uſtawy Jchmość proboszczowie i xięża bądź ktoreykolwiek religii zachować ſię maią. Dla przeświadczenia ſię o ściſłym wykonaniu tegoż obwieszczenia nakazuie ſię wszyſtkim obywatelom tuteyszego miaſta i przedmieść pod karą 3 talarow ażeby o każdego śmierci z wymienieniem, kiedy naſtąpiła, na ratuszu sekretarzowi miaſta Reissig prowadzącemu na to dziennik na piśmie z dokładnym donieſieniem ſtancyi, numeru domu, nazwiſka i ſtanu rodzicow lub krewnych wraz charakter, nazwiſko, wiek i mianą chorobę zmarłego natychmiaſt donieśli. Do Jchmość proboszczow zaś należy w parafiach swoich czym prędzey ninieyszą uſtawę ogłoſić. W Poznaniu dnia 18. Września roku 1800.

Magiſtrat JK. Mci Pruſſ-Połud.

Citatio edictalis. Z ſtrony Jego Krolewſkiey Mości zgromadzenia pupillarnego w Kaliszu, małoletniemu Wawrzyńcowi Bartłomieiowi Krąkowſkiemu synowi i iuż od dawnych lat zmarłego w Kobylczycach pod Częſtochową mieszkaiącego Kaźmierza Krąkowſkiego, a wnukowi iuż także zmarłego Staniſława Krąkowſkiego w Gałonek w powiecie Radomſkim, tak iemu samemu iako każdemu ktoby o nim wiedział ninieyszym obwieszczeniem zaleca ſię, aby o mieyscu znaydowania ſię iego, albo pomienionemu zgromadzeniu, lub też dla niego przeznaczonemu opiekunowi Ignacemu Krąkowſkiemu do Zaleſiczek donieſienie uczynione było. Dan w Kaliszu na zgromadzeniu pupillarnym dnia 29. Auguſti roku 1800.

Citatio creditorum. Tuteysza Regencya Poznańſka zapozywa wszyſtkich tych, ktorzy do pozoſtałego maiątku bywszego ſtaroſty Urodz. Dezyderyusza Leszczyńſkiego, względem ktorego na żądanie kuratora małoletnich Urodz. Leszczyńſkiego kryminalnego konsyliarza Guderyana proces likwidacyi sukceſſyi rozpoczął ſię, zamyślaią mieć iakie z prawnych przyczyn pretensye, aby a dato wprzeciągu 3 mieſięcy a naypoźniey wprzypadaiącym przed mianowanym deputowanym regencyinym aſſeſſorem Henem peremptorycznym terminie na naszey tuteyszey Regencyi ſtawili ſię, i aby ich pretensye likwidowali, i zaświadczyli. Nakoniec, aby wszyſtkie maiące u ſiebie oryginały i papiery ze sobą przynieśli, przy naſtąpioney zgodzie oczekiwali uſtanowienia w dekrecie przyszłym prioritatis. Ci zaś, ktorzyby ſię na tym terminie niemeldowali, spodziewac ſię maią, że utracą wszyſtkie swoie pierwszeńſtwa, ieżeli iakie maią i z swoiemi pretensyami do tego, coby po zaspokoieniu melduiących ſię wierzycielow z maſſy pozoſtać mogło, odeſłanemi zoſtaną. Tym zaś, ktorzy z ważnych przyczyn nie będą ſię mogli osobiście ſtawić, proponowani im są za mandataryuszow juſtyc kommiſſarze konsyliarz kryminalny Bayer, juſtyc kommiſſarze Früson, Müller, i Wolff, do ktorych iednego, albo drugiego udać ſię mogą; i ieſt rzeczą ich, opatrzyć ich informacyą i pełnomocnictwem. Dan w Poznaniu dnia 28. Julii roku 1800.